

«Τρέχουν να σωθούν οι χριστιανοί της Συρίας» Ο π. Ιγνάτιος Γιαπιτζίογλου περιγράφει τις δραματικές ώρες των ορθοδόξων στη Δαμασκό και καταλογίζει αδιαφορία στην Ελλάδα!

[/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Μορφή χιονοστιβάδας έχουν πάρει τις τελευταίες ημέρες οι εξελίξεις στη Συρία, όπου μαίνεται ένοπλη σύρραξη από τον Μάρτιο του 2011. Οι συμφορές του πολέμου δεν είναι άγνωστες σε αυτόν τον τόπο της πολυτάραχης Μέσης Ανατολής. Τι μπορεί να αλλάξει μία προ των πυλών (όπως όλα δείχνουν) στρατιωτική επέμβαση από τους Δυτικούς; «Πόλεμος γίνεται ούτως ή άλλως» λέει, μιλώντας αποκλειστικά στη «δημοκρατία», ο π. Ιγνάτιος Γιαπιτζίογλου, εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου Αντωνίου Χαλανδρίου, με καταγωγή από την Αντιόχεια και διοργανωτής της δημόσιας προσευχής που είχε γίνει πριν από λίγο καιρό στο Σύνταγμα για τη Συρία.

Οπως τονίζει, «ο φόβος είναι ότι (με μία στρατιωτική επίθεση της Δύσης) θα

ενισχυθούν οι ισλαμιστές, οι οποίοι έχουν σκοπό να κάνουν θρησκευτική κάθαρση στους χριστιανούς και στους άλλους μουσουλμάνους (Αλουίτες κ.λπ.), που τους θεωρούν αιρετικούς». Την περασμένη Τετάρτη οι ισλαμιστές επιτέθηκαν στη Μαλούλα, μία κωμόπολη της οποίας ο πληθυσμός είναι ως επί το πλείστον χριστιανικός και στην οποία ομιλείται έως σήμερα η αραμαϊκή γλώσσα, η γλώσσα του Χριστού.

Οι χριστιανοί που ζουν στη Συρία φοβούνται και εγκαταλείπουν τις εστίες τους κατά χιλιάδες. «Οι χριστιανοί είναι όπου φύγει φύγει, κυρίως προς τον Λίβανο και από εκεί σε χώρες εκτός της Μέσης Ανατολής, στη Λατινική Αμερική, στον Καναδά, στην Αυστραλία, όπου έχει γνωστούς ο καθένας, όχι όμως στην Ευρώπη, γιατί αυτή δέχεται πλέον μόνον ισλαμιστές» λέει ο π. Ιγνάτιος, ο οποίος εκτιμά ότι «δεν υπάρχει μέριμνα από τη Χριστιανική Εκκλησία για τους χριστιανούς της Μέσης Ανατολής. Πού θα πάνε αυτοί οι άνθρωποι;». Ο π. Ιγνάτιος αφήνει αιχμές για τον τρόπο με τον οποίο η Ελλάδα χειρίζεται την υπόθεση. «Γίνεται κάθαρση θρησκευτική και δεν υπάρχει καμία μέριμνα. Πού είναι η στήριξη της Ελλάδας στο Πατριαρχείο Αντιοχείας; Μόνο στα λόγια; Είναι λυπηρό».

Ρωτήσαμε τον π. Ιγνάτιο να μας πει εάν υπάρχει κάτι καινούργιο για τους δύο μητροπολίτες, τον Συροϊακωβίτη κ. Ιωάννη και τον Ελληνορθόδοξο κ. Παύλο, οι οποίοι έχουν πέσει θύματα απαγωγής από τον περασμένο Απρίλιο. «Οι τελευταίες πληροφορίες που έχουμε, και οι οποίες έρχονται από κάποιες επίσημες πηγές, λένε ότι είναι ζωντανοί. Αυτό ευελπιστούμε και εμείς» σημειώνει χαρακτηριστικά ο π. Ιγνάτιος. «Προσευχόμαστε να επικρατήσουν η ειρήνη και η συγκατάβαση. Στο όνομα του Θεού γίνονται σφαγές, στο όνομα της δημοκρατίας γίνονται πόλεμοι. Προσευχόμαστε να έρθει στο προσκήνιο ο άνθρωπος ως πρόσωπο και όχι ως αριθμός και μάζα». Να σημειωθεί ότι στην πρώτη συνεδρία της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, για το νέο εκκλησιαστικό έτος, την περασμένη Τετάρτη, υπήρξε ενημέρωση των σεβασμιότατων ιεραρχών αναφορικά με τις επιστολές που έστειλαν ο γενικός γραμματεάς του ΟΗΕ Μπαν Κι Μουν και ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Μάρτιν Σουλτς, απαντώντας σε γράμματα του Αρχιεπισκόπου κ. Ιερωνύμου, σχετικά με την περίπτωση των δύο απαχθέντων μητροπολιτών, αλλά και τη δύσκολη κατάσταση που επικρατεί στη Συρία.

Στενοί ιστορικοί δεσμοί

Η ιστορική έρευνα έχει φέρει στο φως πολύ σημαντικά ευρήματα για την παρουσία του Ελληνισμού στην περιοχή της Συρίας. Αυτή φαίνεται ότι ανάγεται στους αρχαίους χρόνους και στην εποχή των εκστρατειών του Μεγάλου Αλεξάνδρου, τον 4ο αιώνα π.Χ. Τότε ιδρύεται η πόλη της Αντιόχειας από τους Αργείους. Στην πόλη εγκαθίστανται και Αθηναίοι, Κρήτες, Μακεδόνες και Κύπριοι. Με την πάροδο των

ετών η Αντιόχεια αναδεικνύεται σε σπουδαίο κέντρο του Ελληνισμού, όπου ανθούν οι τέχνες, η φιλοσοφία, η ρητορική και γενικότερα όλες οι εκφάνσεις του ελληνικού πολιτισμού. Εκτός από την Αντιόχεια και η Δαμασκός, μετά τις κατακτήσεις του Μεγάλου Αλεξάνδρου στην περιοχή, αποτέλεσε ελληνική αποικία. Σύμφωνα με επιγραφές που έχουν σωθεί από εκείνη την εποχή, στην πόλη γίνονταν και Ολυμπιακοί Αγώνες.

Η Αντιόχεια είχε αποκτήσει μεγάλη αίγλη ήδη από την αρχαιότητα, μια αίγλη που τη χρωστά στον πολιτισμό του Ελληνισμού εκείνης της εποχής. Η Αντιόχεια η Μεγάλη, όπως ήταν γνωστή, υπήρξε από την εποχή της ίδρυσής της έως τον 6ο αιώνα μ.Χ., μαζί με την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, η μεγάλη ελληνική μητρόπολη των γραμμάτων και των τεχνών. Η Θεούπολις, όπως την ονομάζει το «Γεροντικό», αναφέρεται πολλές φορές στις Πράξεις των Αποστόλων και είναι ο τόπος όπου οι μαθητές του Χριστού έλαβαν για πρώτη φορά την ονομασία «χριστιανοί». Σε αυτήν την πόλη κατέφυγαν και τα μέλη της πρώτης χριστιανικής κοινότητας της Ιερουσαλήμ, μαζί με τους αποστόλους, ύστερα από διωγμούς που προκάλεσαν τον λιθοβολισμό του πρωτομάρτυρα Στεφάνου. Σύμφωνα με την εκκλησιαστική παράδοση, η Εκκλησία της Αντιόχειας ιδρύθηκε το 34 μ.Χ. από τον απόστολο Πέτρο, ο οποίος, με τη συμβολή των αποστόλων Παύλου και Βαρνάβα, κήρυξε στους εθνικούς και τους Εβραίους, οι οποίοι φαίνεται ότι αποτελούσαν πολυάριθμες κοινότητες στην Αντιόχεια.

Του Βασίλη Σπυρόπουλου, από το ένθετο της εφημερίδας «δημοκρατία» για την Ορθοδοξία

Πηγή: amen.gr